

високо за украшения, отколкото се цѣни сега. Той лесно се работи и лѣсква. Едно врѣме отъ него сж правила синята боя ултрамаринъ, нѣ сега тя се произвежда искусствено.

Лазуритъ или азуритъ. Минералъ, който много врѣме сж зимаха за лазулевия камень, нѣ който различа отъ него по съставъ, ако и да прилича нѣкакъ си на него по шаръ. Виж. *Азуритъ*.

Лазуръ. Синьо небе; вишине.

Лайбахъ. Виж. *Любляна*.

Лайбницъ (*Готфридъ*, баронъ). Германски философъ, единъ отъ най-великитѣ мъже на XVII в. и забѣлжителенъ толкова по все-странината си ученостъ, колкото и по ранното развитие на гения си; род. въ Лайпцигъ въ 1646, умр. въ Хановеръ въ 1716. Л., синъ на професоръ на лайпцигския университетъ, свършилъ наукитѣ си въ Лайпцигъ и Иена. Още на 12-годишна възраст той билъ запознатъ съ много латински писатели, па и челъ критически Бейкена и Декарта въ сравнение съ Аристотеля и Платона. Съчинението му *De Principio Individui*, което написалъ кога да стане бакалавръ на философията на 17-годишна възраст, е най-чудесний познатъ примѣръ за ранна ученостъ и силно мисленіе. Когато Л. поискалъ да земе докторската титла по правото, лайпцигский университетъ го отблъснѣлъ, на основание че билъ още твърдѣ младъ, нѣ най-сетнѣ [на 20-годишната си възраст], въ 1666, той добилъ съ похвала тая титла въ Алтдорфъ. Отказътъ на лайпцигския университетъ, мотивиранъ съ младостта на Л., билъ, споредъ нѣкои, само явната причина; не-

тинската причина се крияла въ зложелателство къмъ него, и това го накарало да напусне родния си градъ за всегда. Макарь Алтдорфъ и да му прѣдложилъ професорство, младий ученъ прѣдпочелъ секретарство и учителство въ семейството на баронъ фоннъ Бойнбургъ, който го завелъ въ Франкфортъ, дѣто той съчинилъ въ 1667 една забѣлжителна книга *Nova methodus discendae docendaeque jurisprudentiae* и по-сетнѣ съчинилъ *Corporis juris reconcinandi Raticio*. Въ сѣщото врѣме той се занимавалъ съ математиката и обнародовалъ *Ars combinatoria*. За да подкрѣпи притезанията на найбургския князь на полския прѣстолъ, съчинилъ *Specimen demonstrationum politicarum pro eligendo rege Poloniae* (1669), опиталъ се да приимири Аристотеля съ Платона и се заявилъ като богословъ въ *Sacrosancta Trinitas par nova argumenta logica defensa* (1671); въ сѣщото врѣме отпразилъ двѣ записки, едната на парижката академия на наукитѣ, *По теорията на абстрактното движение*, другата на лондонското кралевско дружество, *По една теория за конкретното движение*; все по това врѣме влѣзълъ въ сношение съ Спиноза по единъ въпросъ отъ оптиката и свързалъ приятелски свръски съ още много учени, катто Хюйгенса и др. Въ 1672 той придружилъ Бойнбурговитѣ синове въ Парижъ, дѣто, между друго, прѣдставилъ на Лудовика XIV едната подробна записка, *Consilium Aegiripitacum*, която съдържала единъ планъ за завоеванието на Египетъ; и нѣкои прѣдполагатъ, че тая записка докарала Бонапартговия египетски походъ въ 1798. Въ 1673 Л. посѣтилъ Англия,